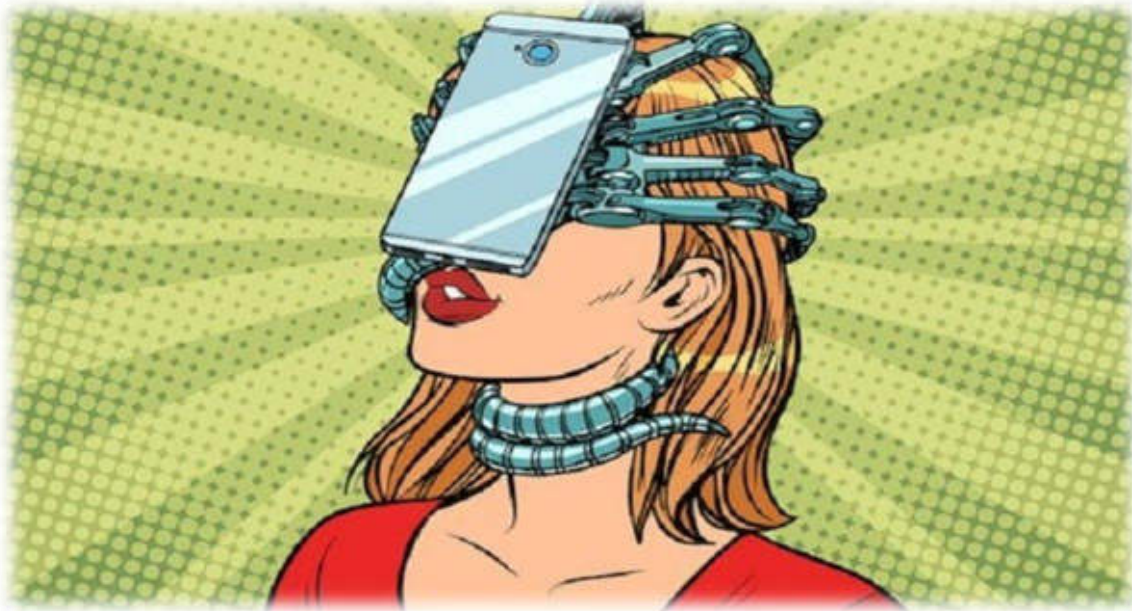


Μυαλά αποπροσανατολισμένα από το διαδίκτυο.
Ένας απελπισμένος καθηγητής μιλά για τους φοιτητές
ΤΟΥ.

Μετάφραση: Μάριος Νοβακόπουλος, διεθνολόγος.



ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ.

Το ακόλουθο κείμενο αποτελεί επιστολή ανωνύμου καθηγητή πανεπιστημίου στις ΗΠΑ, ο οποίος διδάσκει στον τομέα των θετικών και εφαρμοσμένων επιστημών (STEM: Science, Technology, Engineering, Mathematics), προς την στήλη του συντηρητικού δημοσιογράφου Rod Dreher στο περιοδικό The American Conservative. Καθώς η εν λόγω στήλη συχνά πραγματεύεται ζητήματα υπερβολικής χρήσεως των τεχνολογικών μέσων και των αρνητικών συνεπειών τους στην κοινωνία και την ανάπτυξη του προσώπου, ο καθηγητής περιγράφει την άθλια διανοητική κατάσταση στην οποία βρίσκει τους περισσότερους φοιτητές του.

Υστερόγραφο: Η ανησυχία πως η υπερβολική χρήση των νέων τεχνολογιών μπορεί να βλάψει την αναλυτική ικανότητα των νέων ή τομείς όπως η δυνατότητα συγκέντρωσης είναι διαδεδομένη αλλά όχι οικουμενική. Η δυσπιστία στην εξαιρετικά δυσάρεστη οπτική του είναι απολύτως λογική και την συμμαρτίζεται και ο μεταφραστής, 24 ετών και συνεπώς έχοντας περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του μέσα στην ηλεκτρονική τεχνολογία και βιώνοντας την ταχύτερη πρόοδο της, ειδικά τα τελευταία 7-8 χρόνια. Από την άλλη η δυσκολία ολοένα και περισ-

σοτέρων ανθρώπων – και δη νέων – να επεξεργαστούν τον σύνθετο γραπτό λόγο είναι επίσης παρατηρήσιμη στο περιβάλλον μας. Συνιστώ στον αναγνώστη να δει το πρωτότυπο άρθρο και τα σχόλια από κάτω του, όπου συγκρούονται διαφορετικές προσεγγίσεις.

M.N.

Οι φοιτητές μου δεν μπορούν να αναλύσουν, να παρακολουθήσουν και να κατανοήσουν το γραπτό κείμενο. Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, αδυνατούν να καταλάβουν σύνθετες προτάσεις, να καταλάβουν τη σχέση μεταξύ των δευτερευουσών και των κυρίων προτάσεων. Δεν μπορούν να συλλάβουν την λογική σχέση μεταξύ προτάσεων, πολλώ δε παραγράφων, οι οποίες είναι απολύτως θολές για εκείνους.

Όταν άρχισα να διδάσκω (περίπου 2 χρόνια πριν), ετοίμαζα το υλικό του μαθήματος σε κανονικό, λογικό, τεχνικό πεζό λόγο – για ενηλίκους, ή έτσι τουλάχιστον περίμενα πως θα ήταν. Αμέσως έγινε προφανές ότι κανείς δεν καταλάβαινε. Λοιπόν, σκέφτηκα, ας τα απλοποιήσουμε λίγο. Έτσι μετέτρεψα τις παραγράφους σε λίστες.

Ούτε τώρα τίποτε; Χμμ...

Ξεκίνησα να γράφω βήμα με βήμα, βασικά έτοιμες οδηγίες, με επισημάνσεις στα σημαντικά σημεία, γράφοντας σε μικρές σημειώσεις και παραπομπές (π.χ. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: αν κάνατε αυτό στο βήμα #2, παρακαλώ παραπέμψατε στο βήμα #2). Πλήρης αποτυχία.

Συνεπώς, ιδίως στις εξετάσεις, ξεκίνησα να γράφω τις απαντήσεις στις ερωτήσεις που ακολουθούσαν, όπως: «Αν απαντήσατε σωστά #1 ως ΑΒΓ ποιά είναι η αιτία του...;». Ουσιαστικά, τους έδινα τις απαντήσεις στις ερωτήσεις, συν αντέγραφα και επικολλούσα τα σχετικά έγγραφα. Στις εξετάσεις μου επιτρεπόταν να έχει κανείς ανοικτό βιβλίο, , ανοικτές σημειώσεις και πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Το 95% των φοιτητών κόπηκαν.

Αυτό το φαινόμενο το εξηγώ ως εξής: Δε νομίζω πως μπορούν να συγκεντρωθούν για πάνω από μερικά δευτερόλεπτα. Συνεπώς οι σύνθετες προτάσεις μετατρέπονται σε αίνιγμα. **Οι εγκέφαλοι τους είναι «εκπαιδευμένοι» να συγκρατούν πληροφορίες για τον ελάχιστο δυνατό χρόνο και να προχωρούν στο επόμενο κλιπ ήχου ή το επόμενο tweet.** Δεν μπορούν να κρατήσουν μία σκέψη στο μυαλό τους για αρκετό διάστημα ώστε να την αναλύσουν και να δημιουργήσουν τις ανάλογες νοητικές σχέσεις. Συνεπώς, **τους λείπουν τα θεμελιώδη στοιχεία για τον**

επαγωγικό και τον παραγωγικό συλλογισμό. Θέλουν να τους ταΐζουμε έτοιμες πληροφορίες χωρίς να πρέπει ποτέ να καταφύγουν στην οποιαδήποτε αφηρημένη σκέψη. Έχουν «εκπαιδευτεί» από πρόχειρα, ακριβά και σε μεγάλο βαθμό ανακριβή τετράδια εργασιών με ασκήσεις πολλαπλής επιλογής.

Φανταστείτε τι συνέπειες θα μπορούσε να έχει (και αυτό θα γίνει σύντομα) στο ιατρικό επάγγελμα. «Όταν έχουμε μία περίπτωση σκωληκοειδίτιδας, αφαιρούμε α) την σπλήνα, β) την καρδιά, γ) την σκωληκοειδή απόφυση, δ) τίποτε από τα παραπάνω; Συγχαρητήρια, να ο πρώτος σας ασθενής»

Το πρόβλημα τους είναι πως **αδυνατούν να συντάξουν ερωτήσεις.** Είναι δύσκολο να βρει κανείς τις απαντήσεις εάν δεν ξέρει πως να ρωτήσει. Συνεπώς του λέω πως η πρώτη μου επιδίωξη είναι να τους μάθω να ρωτούν. Τους αρέσουν τα μαθήματα μου αλλά μου λένε συνέχεια: «Είναι το καλύτερο μάθημα αλλά μακράν το δυσκολότερο».

Ω Θεέ μου. Έχουμε καταστρέψει αυτήν τη γενιά εντελώς.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΓΝΩΣΗ.

Ψηφιακή άνοια: Οδηγεί τους νέους σε αδυναμία συγκέντρωσης και πιο γρήγορη απώλεια μνήμης.

Social Media: Οι έφηβοι που είναι εθισμένοι κινδυνεύουν από υπερκινητικότητα και αδυναμία συγκέντρωσης.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/article>